

ΡΗΜΑΤΑ ΖΩΗΣ

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Γ ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΔΕΛΤΙΟ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ
ΤΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ
ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΩΝ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΦΑΡΜΟΓΩΝ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΑΣΣΑΝΔΡΕΙΑΣ
«Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΣ ΜΑΡΚΟΣ»

Ἐπιμελητής ὕλης:
Πρωτοπρεσβύτερος Κων. Πλευράκης
Τ.Θ. 60060, 570 01 ΘΕΡΜΗ
Τηλ. 2310-462 744, 69 51 855 799

ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Ἦχος β'. Ἑωθινόν γ'.

* * * * *

ΤΟ Γ' ΕΩΘΙΝΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Μάρκ. 16,9-20.

Ὁ ἐπίλογος
τοῦ Κατά Μάρκον Εὐαγγελίου.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ
ΤΩΝ ΕΜΦΑΝΙΣΕΩΝ
ΤΟΥ ΑΝΑΣΤΑΝΤΟΣ ΚΥΡΙΟΥ
ΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΜΕΡΑ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Ὁ Εὐαγγελιστής Μάρκος κατακλείει τό
Εὐαγγέλιό του μέ μιά σύντομη περιγραφή
τριῶν ἐμφάνισεων τοῦ Ἀναστάνατος
Χριστοῦ, τήν πρώτη μέρα τῆς Ἑβδομάδος.

Πρώτη εἶναι τό πρωί στή Μαρία τή Μα-

γδαληνή. Αυτή, τό ἀνήγγειλε στους πενθούοντας Μαθητές Του, ἀλλά δέν τήν πίστεψαν.

Ἡ δεύτερη ἐμφάνιση ἔγινε σέ δύο Μαθητές πού πήγαιναν «στό χωράφι», «πορευομένοις εἰς ἀγρόν». Εἶναι ἡ ἐμφάνιση πού περιγράφει ἐκτενέστερα ὁ Λουκᾶς (24, 13-35) καί μνημονεύεται ὡς ἐμφάνισις «ἐν ἐτέρᾳ μορφῇ» στους περευομένους πρός Ἐμμαούς, ἡ ὡς ἀναγνώριση τοῦ Ἰησοῦ «ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου».

Ἡ τρίτη ἐμφάνιση ἔγινε τό ἴδιο βράδυ τήν ὥρα πού οἱ «ἐνδεκα» (ἀναφέρονται ἐνδεκα παρ' ὅτι ἀπουσίαζε ὁ Θωμᾶς) ἀνέκειντο στό Δεῖπνο. Περιγράφεται κάπως ἐκτενέστερα καί ὑπονοεῖται ὅτι δειπνοῦσαν στό ἴδιο ἀνώγειο πού ἔγινε ὁ Μυστικὸς Δεῖπνος.

Σ'αὐτή τήν ἐμφάνιση ὁ Κύριος «ὠνείδισε τήν ἀπιστίαν καί σκληροκαρδίαν τῶν Μαθητῶν, ὅτι τοῖς θεασαμένοις αὐτόν ἐγηγερμένον οὐκ ἐπίστευσαν).

Τότε τοῦ ἀπέστειλε στον Κόσμον ὅλον, νά κηρύξουν τό Εὐαγγέλιο καί νά βαπτίζουν. Τοῦ εἶπε ἐπίσης ὅτι ὁ ἴδιος θά τοὺς συνοδεύῃ στήν πορεία καί τό ἔργο τους καί θά φανερώνη τήν παρουσία Του μέ θαυμαστά σημεῖα τῆς δυνάμεώς Του. Τοὺς εἶπε ἐπίσης ὅτι ἡ πίστη ἐκείνων πού θά ἀποδέχωνται τό Εὐαγγέλιο καί θά βαπτίζωνται, θά ἐπιμαρτυρῆται μέ θαυμαστά «σημεῖα».

(Βλ. ὑπομν. Τρεμπ. καί Καραβιδόπουλου σπό Μάρκο.)

Τέλος ὁ Εὐαγγελιστής κλείνει τή μαρτυρία του γιά τό Χριστό μέ δύο πληροφορίες: α) ὅτι ὁ Κύριος ἀνελήφθη στούς οὐρανοὺς καί ἐκάθισε στά δεξιά τοῦ Πατρός καί β) ὅτι οἱ Μαθητές καί Ἀπόστολοι, μετά τή Ἀνάληψη τοῦ Χριστοῦ, ἐξεπλήρωσαν τλην παραγγελία Του. Ἐξῆλθον στόν κόσμο καί ἐκήρυξαν τό Εὐαγγέλιο, ἐνῶ ὁ Κύριος τοὺς συνώδευε καί συνεργοῦσε ἐπαληθεύοντας τό κήρυγμά τους μέ τά ἀπακολουθοπυντα σημεῖα!

Ὁ ἐπίγειος βίος τοῦ Χριστοῦ καί τό ἐν τῷ κόσμῳ ἔργο Του τελειώνει μέ τήν Ἀνάληψή Του στούς οὐρανοὺς, σαράντα μέρες μετά τήν Ἀνάσταση.

Δέκα μέρες ἀργότερα, τήν Πεντηκοστή, μέ τήν κάθοδο τοῦ Παρακλήτου καί τά ἐγκαίνια τῆς Ἐκκλησίας, ἀρχίζει τό ἔργο τοῦ Ἁγίου Πνεύματος μέ τά χαρισματικά Του ὄργανα, τοὺς Ἀποστόλους καί τοὺς διαδόχους των, τοὺς Ἐπισκόπους.

«Ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ»: μέ τή μυστική καί ἀόρατη ἀλλά πραγματική καί συνεχῆ παρουσία καί συνεργία Του, ὁ Ἰδιος ἐπευλογεῖ καί ἐπικυρώνει τό ἔργο τῶν Ἀποστόλων μέ τά σημεῖα πού τοὺς δίδει νά ἐργάζωνται μέ τή δύναμη Του, τή χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Αὐτός «προσθέτει σωζομένους τῇ Ἐκκλησίᾳ».

- 9 **Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς**
 πρωῒ πρώτη Σαββάτου
 Ἄφου ἀναστήθηκε ὁ Ἰησοῦς, τό πρωί τῆς
 πρώτης ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος,
 ἐφάνη πρῶτον Μαρία τῇ Μαγδαληνῇ,
 ἀφ' ἧς ἐκβεβλήκει ἑπτὰ δαιμόνια.
 ἐμφανίστηκε πρῶτα στή Μαρία τή Μα-
 γδαληνή, ἀπό τήν ὁποίαν εἶχε βγάλει
 ἑπτὰ δαιμόνια.
- 10 **Ἐκείνη πορευθεῖσα**
 ἀπήγγειλε τοῖς μετ' αὐτοῦ γενομένοις,
 πενθοῦσι καί κλαίουσι.
 Ἐκείνη πῆγε καί τό εἶπε στούς δικούς
 Του, (τούς μαθητές), πού ἦταν λυπημένοι
 κι ἔκλαιγαν.
- 11 **Κάκεῖνοι, ἀκούσαντες ὅτι ζῆ**
 καί ἐθεάθη ὑπ' αὐτῆς, ἠπίστησαν.
 Αὐτοί ὅμως, ὅταν ἄκουσαν ὅτι ὁ Ἰησοῦς
 ζεῖ καί τόν εἶδε ἡ Μαρία, δέν τήν πίστε-
 ψαν.
- 12 **Μετά δέ ταῦτα**
 δυσίν ἐξ αὐτῶν περιπατοῦσιν
 ἐφανερώθη ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ,
 πορευομένοις εἰς ἀγρόν.
 Κατόπιν ὁ Ἰησοῦς ἐμφανίστηκε μέ διαφο-
 ρετική μορφή σέ δύο ἀπ' αὐτούς, καθώς
 περπατοῦσαν καί πήγαιναν ἔξω στά χω-
 ράφια.

(Βλ. καί Λουκᾶ 24, 13- Τό βράδυ τῆς
 ἴδιας ἡμέρας, ἐνῶ οἱ ἑνδεκα εἶχαν
 ἀνακλιθεῖ στό Δεῖπνο.)

- 13 **Κάκεινοι ἀπελθόντες**
 ἀπήγγειλαν τοῖς λοιποῖς
 οὐδέ ἐκείνοις ἐπίστευσαν.
 Ἐκεῖνοι πῆγαν καί τὰ διηγήθησαν στούς
 ὑπολοίπους· ἀλλά οὔτε κι αὐτούς τούς πί-
 στεψαν.
- 14 Ὑστερον ἀνακειμένοις αὐτοῖς,
 τοῖς ἕνδεκα, ἐφανερώθη,
 Τέλος, ἐμφανίστηκε ὁ Ἰησοῦς στούς
 ἕνδεκα μαθητές καθώς ἔτρωγαν
 καί ὠνείδισε τήν ἀπιστίαν αὐτῶν
 καί σκληροκαρδίαν,
 ὅτι τοῖς θεασαμένοις αὐτόν ἐγηγερμένον
 οὐκ ἐπίστευσαν.
 καί τούς ἐπέπληξε γιατί ἀμφέβαλλαν κι
 ἐπέμεναν νά μήν πιστεύουν αὐτούς πού
 τόν εἶδαν ἀναστημένο.
- 15 **Καί εἶπεν αὐτοῖς·**
 - Πορευθέντες εἰς τόν κόσμον ἅπαντα
 κηρύξατε τό Εὐαγγέλιον
 πάσῃ τῇ κτίσει.
 Μετά τούς εἶπε: Πορευθεῖτε σ' ὀλόκληρο
 τόν κόσμο καί διακηρύξτε τό χαρμόσυνο
 μήνυμα σ' ὅλη τήν κτίση.
- 16 **Ὁ πιστεύσας καί βαπτισθεῖς σωθήσεται,**
 ὁ δέ ἀπιστήσας κατακριθήσεται.
 Ὅποιος πιστέψει καί βαφτιστεῖ θά σωθεῖ·
 ὅποιος δέν πιστέψει θά καταδικαστεῖ.
- 17 **Σημεῖα δέ τοῖς πιστεύσασι**
 ταῦτα παρακολουθήσει·

Νά καί τά θαύματα πού θά κάνουν ὅποιοι πιστέψουν:

ἐν τῷ ὀνοματί μου δαιμόνια ἐκβαλοῦσι·

Μέ τήν ἐπίκληση τοῦ ὀνόματός Μου θά διώχουν δαιμόνια,

γλώσσαις λαλήλουσι καιναῖς·

ἄφεις ἄροῦσι·

θά μιλοῦν νέες γλώσσες, κι ἂν παίρνουν φίδια στά χέρια τους

18 κἄν θανάσιμον τι πίωνσιν,

οὐ μή αὐτούς βλάψει·

ἤ πίνουν κάτι δηλητηριῶδες δέ θά παθαίνουν τίποτε·

ἐπί ἄρρώστους χεῖρας ἐπιθήσουσι

καί καλῶς ἔξουσιν.

θά βάζουν τά χέρια τους πάνω σέ ἄρρώστους καί θά τούς θεραπεύουν.

Ἡ Ανάληψη τοῦ Ἀναστάντος Κυρίου

19 Ὁ μὲν οὖν Κύριος

μετά τό λαλήσαι αὐτοῖς

ἀνελήφθη εἰς τόν οὐρανόν

καί ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ.

Ἄφοῦ τούς εἶπε αὐτά ὁ Κύριος,

ἀναλήφθηκε στόν οὐρανό καί κάθισε στά δεξιά τοῦ Θεοῦ. (Λουκ. 24,50 στό ΣΤ΄Εωθινό)

**Ἡ ἱστορική ἐπιβεβαίωση
τῆς ἐμπειρίας τῶν Μαθητῶν**

Ἐκεῖνοι δέ ἐξεληθόντες

ἐκήρυξαν πανταχοῦ,

τοῦ Κυρίου συνεργοῦντος

καί τόν λόγον βεβαιούντος
διά τῶν ἐπακολουθούντων σημείων. Ἀμήν.

Οἱ μαθητές τότε ἔφυγαν καί ἐκήρυξαν τό
χριστιανικό μήνυμα παντοῦ·
ἐνῶ ὁ Κύριος συνεργοῦσε μαζί τους
κι ἐπιβεβαίωνε τό λόγο τους
μέ τά θαύματα πού ἐπακολουθοῦσαν.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Γ΄

Ἔτι Χριστός ἐγήγερται μή τις διαπιστεῖτω·
ἐφάνη τῇ Μαρίᾳ γάρ, ἔπειτα καθωράθη
τοῖς εἰς ἀγρόν ἀπιοῦσι μύσταις σέ πάλιν ὠφθη
ἀνακειμένοις ἕνδεκα·
οὓς βαπτίζειν ἐκπέμψας, εἰς οὐρανούς,
ὄθεν καταβέβηκεν, ἀνελήφθη,
ἐπικυρῶν τό κήρυγμα πλήθει τῶν σημείων.

Θεοτοκίον

Ἐνατείλας ἥλιος
ἐκ παστοῦ ὡς νυμφίος
ἀπό τοῦ τάφου σήμερον
καί τόν Ἄδην σκυλεύσας
καί θάνατον καταργήσας,
Σέ τεκούσης πρεσβείαις
φῶς ἡμῖν ἐξαπόστειλον,
φῶς φωτίζον καρδίας
καί τάς ψυχάς,
φῶς βαδίζειν ἅπαντας ἐμβιβάζον
ἐν τρίβοις προσταγμάτων Σου
καί ὁδοῖς τῆς εἰρήνης.

ΔΟΞΑΣΤΙΚΟΝ Γ΄**Ἦχος γ΄**

Τῆς Μαγδαληνῆς Μαρίας
 τὴν τοῦ Σωτῆρος εὐαγγελιζομένης
 ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν καὶ ἐμφάνειαν
 διαπιστοῦντες οἱ μαθηταί,
 ὠνειδιζοντο τὸ τῆς καρδίας σκληρόν·
 ἀλλὰ τοῖς σημείοις καθοπλισθέντες
 καὶ θαύμασι
 πρὸς τὸ κήρυγμα ἀπεστέλλοντο.
 Καὶ σύ μὲν, Κύριε,
 πρὸς τὸν ἀρχίφωτον ἀνελήφθης Πατέρα·
 οἱ δὲ ἐκήρυττον πανταχοῦ τὸν λόγον
 τοῖς θαύμασι πιστούμενοι.
 Διό οἱ φωτισθέντες δι' αὐτῶν
 δοξάζομέν σου τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν,
 φιλάνθρωπε Κύριε.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ**Ἀπολυτίκιον ἀναστάσιμον.****Ἦχος β΄.**

Ὅτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον,
 ἡ ζωὴ ἢ ἄθάνατος,
 τότε τὸν Ἄδην ἐνέκρωσας
 τῇ ἀστραπῇ τῆς Θεότητος·
 ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεῶτας
 ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας,
 πᾶσαι αἱ δυνάμεις
 τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον
 Ζωοδότα Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα Σοι.

Κοντάκιον. Ήχος β.

Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε,
 μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε,
 μὴ παρίδῃς ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς·
 ἀλλὰ πρόφθασον ὡς ἀγαθή,
 εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν,
 τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι·
 τάχυνον εἰς πρεσβείαν
 καὶ σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν,
 ἢ προστατεύουσα αἰεί,
 Θεοτόκε τῶν τιμώντων σε.

Ἡ Εὐχή τοῦ Τρισαγίου

Ο Θεός, ὁ Ἅγιος,
 ὁ ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενος,
 ὁ τρισαγίῳ φωνῇ
 ὑπὸ τῶν Σεραφείμ ἀνυμνούμενος
 καὶ ὑπὸ τῶν Χερουβείμ δοξολογούμενος
 καὶ ὑπὸ πάσης ἐπουρανίου δυνάμεως
 προσκυνούμενος·
 ὁ ἐκ τοῦ μή ὄντος
 εἰς τό εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα·
 ὁ κτίσας τὸν ἄνθρωπον
 κατ' εἰκόνα Σὴν καὶ ὁμοίωσιν
 καὶ παντί Σου χαρίσματι κατακοσμήσας·
 ὁ διδούς αἰτοῦντι σοφίαν καὶ σύνεσιν
 καὶ μὴ παρορῶν ἀμαρτάνοντα,
 ἀλλὰ δέμενος ἐπὶ σωτηρίᾳ μετάνοιαν·
 ὁ καταξιώσας ἡμᾶς,
 τοὺς ταπεινοὺς καὶ ἀναξίους δούλους Σου

καί ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ
 στῆναι κατενώπιον τῆς δόξης
 τοῦ ἁγίου Σου θυσιαστηρίου
 καί τήν ὀφειλομένην Σοι προσκύνησιν
 καί δοξολογίαν προσάγειν·
 Αὐτός, Δέσποτα, πρόσδεξαι
 καί ἐκ στόματος ἡμῶντων ἁμαρτωλῶν
 τόν τρισάγιον ὕμνον
 καί ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί Σου.
 Συγχώρησον ἡμῖν πᾶν πλημμέλημα,
 ἐκούσιόν τε καί ἀκούσιον·
 ἁγίασον ἡμῶν τάς ψυχάς καί τά σώματα
 καί δός ἡμῖν ἐν ὁσιότητι λατρεύειν Σοι
 πάσας τάς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν,
 πρεσβείαις τῆς Ἁγίας Θεοτόκου
 καί πάντων τῶν Ἁγίων,
 τῶν ἀπ' αἰῶνός Σοι εὐαρεστησάντων,

Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεός ἡμῶν
 καί Σοί τήν δόξαν ἀναπέμπομεν,
 τῷ Πατρὶ καί τῷ Υἱῷ
 καί τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
 νῦν καί ἀεί
 καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Ἄγιος ὁ Θεός... (γ)

Δόξα... **Κ**αί νῦν...

Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος
 ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Θεός, Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν!

Εὐλογημένος εἶ,
ὁ ἐπὶ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας Σου,
ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβείμ,
πάντοτε νῦν καὶ αἰεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον. Ἦχος β'. Ψαλμός 117.

Ισχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ Κύριος.

Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος.

**Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου
τό ἀνάγνωσμα. (5,1-10)**

Η ΜΥΣΤΙΚΗ ΟΨΗ
ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΖΩΗΣ
ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Ὁ Πατέρας Θεός χαρίζει στοὺς Χριστιανούς τὴ δωρεὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ τό κατέχουν μόνιμα συγκατόικο μέσα τους. Αὐτό τοὺς κάνει εἰρηνικούς, παρ' ὅλο πού ἡ ζωὴ τους διέρχεται μέσα ἀπὸ πειρασμούς, διωγμούς καὶ θλίψεις.

Ἡ πίστη στό Εὐαγγέλιο τῆς Βασιλείας, τό ὁποῖον ἐξαγγέλλει ὁ Ἰησοῦς μέ τό λόγο Του, μᾶς βοηθεῖ νά ἀντιμετωπίζομε τίς θλίψεις τῆς παρούσης ζωῆς, γιατί γνωρίζομε ὅτι πάνω ἀπ' ὅλα ὁ Θεός μᾶς ἀγαπεῖ. Ὁ Χριστός μᾶς ὁδήγησε σ' αὐτή τὴ χάρη, στήν ὁ-

ποιάν στεκόμαστε. Καί καυχώμαστε για τήν ἐλπίδα πού μᾶς χάρισε, ὅτι θά κληρονομήσωμε τή δόξα τοῦ Θεοῦ. Γι' αὐτό καυχώμαστε για τίς θλίψεις τῆς παρουσίας ζωῆς, διότι γνωρίζομε ὅτι ὁ Θεός μέ τό Ἅγιο Πνεῦμα Του ἔχυσε τήν ἀγάπη Του μέσα στίς καρδιές μας. Ἡ ἱστορική ἀπόδειξη τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ τήν ὁποία ζοῦμε, εἶναι τό γεγονός ὅτι, παρά τό ὅτι εἴμαστε ἁμαρτωλοί, ὁ Χριστός πέθανε για μᾶς.

Ὁ ἄνθρωπος πού πίστεψε στό Εὐαγγέλιο καί βαπτίστηκε, ἔγινε μέλος τῆς οἰκογένειας τοῦ Θεοῦ καί ζεῖ μέσα στήν πνευματική ἀσφάλεια τῆς Ἐκκλησίας καί ὠφελεῖται ἀπό τά λυτρωτικά ἀποτελέσματα τοῦ ἔργου καί τῆς θυσίας τοῦ Χριστοῦ. Ἡ καρδιά του εἶναι πλημμυρισμένη ἀπό τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, τήν ὁποία ἔχυσε ὁ Πατήρ μέσα μας μέ τή δωρεά τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Τό Ἅγιο Πνεῦμα τό ἔλαβε ὁ Χριστιανός στό Βάπτισμα μέ τό Χρῖσμα. Γι' αὐτό τώρα τό οὐσιαστικό περιεχόμενο τῆς ζωῆς πού ζεῖ, εἶναι ἡ εἰρήνη μέ τό Θεό καί ἡ καύχηση για τήν ἐπουράνια δόξα, τήν ὁποία ἐλπίζει νά κληρονομήσει στό μέλλον, ἀλλά καί ἡ καρτερία μέ τήν ὁποία ὑπομένει τίς θλίψεις τῆς παρουσίας ζωῆς.

Τό μήνυμα τῆς περικοπῆς για τόν σημερινό ἄνθρωπο: Ἀκόμη εἴμαστε στόν παρόντα κόσμος καί ἡ ζωή μας ἔχει θλίψεις. Δέν ἔχομε ὅμως πίστη καί γι' αὐτό δέν

ζοῦμε τὴν εἰρήνη καὶ τὴν ἀσφάλεια πού φέρνει. Ἡ εἰρήνη ὅμως ἀπαιτεῖ θυσιές, ἄρνηση τοῦ ἑαυτοῦ, θάνατο! Ὁ Χριστὸς σταυρώθηκε γιὰ τὴν εἰρήνευση Θεοῦ - ἀνθρώπων. Τί νόημα ἔχει γιὰ μᾶς ὁ θάνατός Του;

Ἡ ἀνωτέρω περικοπὴ συνδυάζεται μὲ τὸ Παλαιοδιαθηκικὸ Ἀνάγνωσμα «Δικαίων ψυχαί...», τὸ ὁποῖο διαβάζεται στοὺς ἐσπερινούς τῶν ἑορτῶν τῶν Μαρτύρων. Τὸ παραδέτομε στό τέλος αὐτοῦ τοῦ τεύχους.

Ἀδελφοί,

- 1 δικαιοθέντες ἐκ πίστεως εἰρήνην ἔχομεν πρὸς τὸν Θεόν

διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,

Ἀδελφοί, ἀφοῦ δικαιοθήκαμε μὲ τὸ πού πιστέψαμε, ἔχομε εἰρήνη μὲ τὸ Θεὸ διὰ τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ,

- 2 δι' Οὗ καὶ τὴν προσαγωγὴν ἐσχήκαμεν τῇ πίστει

εἰς τὴν χάριν ταύτην ἐν ἣ ἑστήκαμεν, καὶ καυχώμεθα

ἐπ' ἐλπίδι τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Ὅποῖος καὶ μᾶς προσήγαγε μὲ τὴν πίστη στὴ χάρη αὐτῆ, στὴ ὁποία στεκόμαστε καὶ καυχώμαστε γιὰ τὴν ἐλπίδα πού ἔχομε νὰ ἀπολαύσωμε τὴ δόξα τοῦ Θεοῦ.

- 3 Οὐ μόνον δέ,

ἀλλὰ καὶ καυχώμεθα ἐν ταῖς θλίψεσιν,

είδότες ὅτι ἡ θλίψις
 ὑπομονὴν κατεργάζεται,

Καί ὄχι μόνο αὐτό,
 ἀλλὰ καί καυχώμαστε γιὰ τίς θλίψεις,
 ἐπειδὴ γνωρίζομε ὅτι ἡ θλίψη παράγει
 ὑπομονή,

4 ἡ δὲ ὑπομονὴ δοκιμὴν,
 ἡ δὲ δοκιμὴ ἐλπίδα,

5 ἡ δὲ ἐλπίς οὐ καταισχύνει,

ἡ δὲ ὑπομονὴ δοκιμασμένο χαρακτήρα,
 ὁ δὲ δοκιμασμένος χαρακτήρας ἐλπίδα,
 ἡ δὲ ἐλπίδα δὲν ντροπιάζει,

ὅτι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ

ἐκκέχυται ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν

διὰ Πνεύματος Ἁγίου

τοῦ δοθέντος ἡμῖν.

διότι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἔχει χυθεῖ στίς
 καρδιές μας

μέ τό Ἅγιο Πνεῦμα πού μᾶς ἐδόθηκε.

6 Ἔτι γάρ Χριστός ὄντων ἡμῶν ἀσθενῶν
 κατὰ καιρόν ὑπὲρ ἀσεβῶν ἀπέθανε.

Γιατί καί ὅταν ἀκόμη ἐμεῖς ἤμασταν
 ἀδύνατοι, ὁ Χριστός στὸν ὀρισμένο καιρὸ
 πέθανε γιὰ μᾶς τοὺς ἀσεβεῖς.

7 Μόλις γάρ ὑπὲρ δικαίου τις ἀποθάνειται
 ὑπὲρ γάρ τοῦ ἀγαθοῦ

τάχα τις καί τολμᾷ ἀποθανεῖν.

Διότι μέ δυσκολία μπορεῖ νὰ πεθάνη
 κανεὶς γιὰ ἕναν δίκαιο,

ἀφοῦ γιὰ τὸν ἀγαθὸ μπορεῖ νὰ τολμήσῃ
 κανεὶς νὰ πεθάνη.

- 8 Συνίστησι δέ τήν ἑαυτοῦ ἀγάπην
εἰς ἡμᾶς ὁ Θεός,
ὅτι ἔπι ἀμαρτωλῶν ὄντων ἡμῶν
Χριστός ὑπέρ ἡμῶν ἀπέθανε.
Ἀποδεικνύει ὅμως τήν ἀγάπη Του σ' ἡμᾶς
ὁ Θεός
διότι, ἐνῶ ἀκόμη ἡμασταν ἀμαρτωλοί,
ὁ Χριστός πέθανε γιά χάρη μας.
- 9 Πολλῶ οὖν μᾶλλον δικαιωθέντες νῦν
ἐν τῷ αἵματι Αὐτοῦ
σωθησόμεθα δι' Αὐτοῦ ἀπό τῆς ὀργῆς.
Πολύ περισσότερο λοιπόν τώρα πού
δικαιωθήκαμε μέ τό αἷμά Του,
θὰ σωθοῦμε μέ τή χάρη Του ἀπό τήν ὀργή.
- 10 Εἰ γάρ ἐχθροί ὄντες
κατηλλάγημεν τῷ Θεῷ
διά τοῦ θανάτου τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ,
πολλῶ μᾶλλον καταλλαγέντες
σωθησόμεθα ἐν τῇ ζωῇ Αὐτοῦ.
Ἐάν, ἐνῶ ἡμασταν ἐχθροί,
συμφιλιωθήκαμε μέ τὸ Θεῶ, μέ τό θάνατο
τοῦ Υἱοῦ Του,
πολύ περισσότερο, τώρα πού
συμφιλιωθήκαμε,
θὰ σωθοῦμε μέ τή ζωή Του.

«ΑΛΛΗΛΟΥΪΑΡΙΟΝ»

ᾠχος 6'. Ψαλμός 19.

Ἀλληλουΐα. Ἀλληλουΐα. Ἀλληλουΐα.

Επακούσαί σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως.

ὑπερασπίσαι σου τό ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Ἐξαποστειλαιο σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου
καί ἐκ Σιών ἀντιλάβοιτό σου.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Ἀγαλλιασόμεθα ἐπί τῇ σωτηρίῳ Σου
καί ἐν ὀνόματι Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Οὔτοι ἐν ἄρμασι καί οὔτοι ἐν ἵπποις,
ἡμεῖς δέν ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν
μεγαλυνθησόμεθα.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Αὐτοί συνεποδίσθησαν καί ἔπεσαν,
ἡμεῖς δέ ἀνέστημεν καί ἀνωρθώθημεν.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Ἡ ΕΥΧΗ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐλλαμψον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν,
φιλόανθρωπε Δέσποτα,
τό τῆς Σῆς Θεογνωσίας ἀκήρατον φῶς
καί τούς τῆς διανοίας ἡμῶν ὀφθαλμούς
διάνοιξον εἰς τήν τῶν εὐαγγελικῶν Σου
κηρυγμάτων κατανόησιν.

Ἐνδες ἡμῖν καί τόν τῶν μακαρίων Σου
ἐντολῶν φόβον,
ἵνα, τάς σαρκικάς ἐπιθυμίας
πάσας καταπατήσαντες

πνευματικήν πολιτείαν μετέλθωμεν,
 πάντα τά πρός εὐαρέστησιν τήν Σήν
 καί φρονούντες καί πράττοντες.
 Σύ γάρ εἶ ὁ φωτισμός
 τῶν ψυχῶν καί τῶν σωμάτων ἡμῶν,
 Χριστέ, ὁ Θεός ἡμῶν,
 καί Σοί τήν δόξαν ἀναπέμπομεν
 σύν τῷ ἀνάρχῳ Σου Πατρί
 καί τῷ Παναγίῳ καί ἀγαθῷ
 καί ζωοποιῷ Σου Πνεύματι, νῦν καί αἰεί
 καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

(6, 22-33)

(Ἡ περικοπή εἶναι ἀπόσπασμα
 ἀπό τήν ἐπί τοῦ Ὄρους Ὁμιλία)

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ.

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ

ΑΓΙΑΖΕΙ ΤΗ ΖΩΗ ΜΑΣ.

ΝΑ ΤΙ ΕΙΝΑΙ Η ΠΙΣΤΗ!

Ἡ περικοπή τοῦ Εὐαγγελίου πού
 διαβάζεται σήμερα περιγράφει τόν τρόπο μέ
 τόν ὁποῖον ἐκδηλώνεται ἐξωτερικά ἢ πίστη
 πού θρίσκειται ὡς μυστικός θησαυρός μέσα
 στήν ψυχή μας. Οὐσιαστικά εἶναι ὁ
 πρακτικός δρόμος τῆς ζωῆς! Ἄς τό
 διαβάσωμε μέ προσοχή νά τό μάθωμε νά τό
 τηροῦμε. Εἶναι ὁ δρόμος τῆς ζωῆς καί τῆς
 ἐπιτυχίας, ὁ δρόμος τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ

Χριστοῦ! Τό Εὐαγγέλιο τῆς Βασιλείας εἶναι τό περιεχόμενο τῆς νέας ζωῆς τῶν Χριστιανῶν. Χρειάζεται ἐπαγρύπνηση καί μάτι τοῦ νοῦ καθαρό νά μή χάσωμε τό δρόμο!

Τό πρῶτο καί κυριώτερο πού πρέπει νά ἀναζητοῦμε στή ζωή μας εἶναι ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ἡ κοινωνία πού εἶχαν ἀρχικά οἱ πρωτόπλαστοι μέ τό Θεό στόν Παράδεισο καί τήν ἔχασαν. Ἡ ἐνασχόλησή μας ἀποκλειστικά μέ τίς μέριμνες τοῦ βίου φανερώνει ἀπιστία!

Τό πρῶτο πράγμα γιά τό ὁποῖο πρέπει νά ἐνδιαφέρονται οἱ ἄνθρωποι κατά τήν ἐπίγεια ζωή τους, εἶναι ἡ **Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν**. Αὐτήν ἀκριβῶς κηρύττει τό Εὐαγγέλιο τοῦ Θεοῦ, τό ὁποῖον ἔφερε στόν κόσμον ὁ Μονογενῆς Υἱός καί Λόγος Του. Οἱ ἄνθρωποι πού πίστεψαν στό Χριστό καί βαπτίσθηκαν, ἐφωτίσθηκαν, ἔλαβαν τή θεραπεία τῶν ὀφθαλμῶν τους καί ζοῦν πλέον ὡς βλέποντες καί διακρίνοντες τό Θεό, ἀλλά καί τό σκοτάδι, στό ὁποῖο εἶναι βυθισμένος ὁ κόσμος. Ἀφοῦ βλέπουν λοιπόν ὀρθῶς μέ τό Ἅγιο Πνεῦμα πού ἔλαβαν καί ζοῦν, δέν μεριμνοῦν ἀγωνιῶντες γιά τά ἐφήμερα πράγματα, ὅπως οἱ ἄνθρωποι τοῦ κόσμου, ἀλλά ἐπιδιώκουν τή Βασιλεία τοῦ Θεοῦ!

Ἄν ἐμπιστευτοῦμε τή ζωή μας στό Θεό καί τηρήσωμε τό θέλημά Του, Αὐτός θά φροντίσῃ γιά ὅλα τά ἄλλα.

«Επίριψον ἐπὶ Κύριον τὴν μέριμνάν σου
καὶ Αὐτός σε διαθρέψη!» (Ψαλμ. 54,23)

22 **Εἶ**πεν ὁ Κύριος·

ὁ λύχνος τοῦ σώματός
ἐστὶν ὁ ὀφθαλμός·

Τό λυχνάρι πού φωτίζει τὸ σῶμα εἶναι τὸ
μάτι.

ἐὰν οὖν ὁ ὀφθαλμός σου ἀπλοῦς ᾖ,
ὅλον τὸ σῶμά σου φωτεινὸν ἔσται·

Ἐὰν τὸ μάτι σου εἶναι σωστό,
ὅλο σου τὸ σῶμα θὰ εἶναι φωτεινό.

23 ἐὰν δὲ ὁ ὀφθαλμός σου πονηρὸς ᾖ,
ὅλον τὸ σῶμά σου σκοτεινὸν ἔσται.

Ἐὰν ὅμως τὸ μάτι σου εἶναι πονηρό,
τότε ὅλο τὸ σῶμά σου θὰ εἶναι σκοτεινό.

Εἰ οὖν τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκότος ἐστί,
τὸ σκότος πόσον;

Ἐὰν λοιπὸν τὸ φῶς πού φέγγει μέσα σου
εἶναι σκοτάδι, πόσο μεγάλο θὰ εἶναι τὸ
σκοτάδι μέσα στό ὁποῖο ζεῖς;

24 **Οὐ**δεῖς δύναται

δυσὶ κυρίοις δουλεύειν·

Κανεῖς δὲν μπορεῖ νὰ ὑπηρετῇ δύο
κυρίους,

ἢ γὰρ τὸν ἓνα μισήσει

καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει,

διότι ἢ θὰ μισήσῃ τὸν ἓνα καὶ θὰ
ἀγαπήσῃ τὸν ἄλλο,

ἢ ἐνὸς ἀνθέξεται

καὶ τοῦ ἑτέρου καταφρονήσει·

ἢ θὰ προσκολληθῆ στὸν ἓνα καὶ θὰ
περιφρονήσῃ τὸν ἄλλο.

οὐ δύνασθε Θεῷ δουλεύειν
καὶ μαμωνᾶ.

Δὲν μπορεῖτε νὰ ὑπηρετῆτε καὶ τὸν Θεὸ
καὶ τὸν διάβολο.

25 **Δ**ιὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν,

μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν
τί φάγητε καὶ τί πίνητε,
μηδὲ τῷ σώματι ὑμῶν τί ἐνδύσησθε·

Γιὰ αὐτὸ σᾶς λέγω,

μὴ μεριμνᾶτε γιὰ τὴ ζωὴ σας

τί θὰ φάγετε ἢ τί θὰ πιῆτε,

οὔτε γιὰ τὸ σῶμά σας τί θὰ φορέσετε.

οὐχὶ ἡ ψυχὴ πλεῖτόν ἐστι τῆς τροφῆς
καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἐνδύματος;

Δὲν εἶναι ἡ ζωὴ κάτι πού ὑπερέχει τῆς
τροφῆς; Καὶ τὸ σῶμα δὲν εἶναι κάτι πού
ὑπερέχει ἀπὸ τὸ ἐνδύμα;

26 **Ε**μβλέψατε εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ
οὐρανοῦ,

ὅτι οὐ σπεύρουσιν οὐδὲ θερίζουσιν

οὐδὲ συνάγουσιν εἰς ἀποθήκας,

καὶ ὁ Πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος

τρέφει αὐτά·

Κοιτάξτε τὰ πτηνὰ τοῦ οὐρανοῦ·

οὔτε σπεύρουν οὔτε θερίζουν

οὔτε μαζεύουν στίς ἀποθήκες

καὶ ὁ Πατέρας σας ὁ ἐπουράνιος τὰ

διατρέφει.

οὐχ ὑμεῖς μᾶλλον διαφέρετε αὐτῶν;

27 Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν

δύναται προσθεῖναι

ἐπὶ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πῆχυν ἓνα;

28 Καὶ περὶ ἐνδύματος τί μεριμνᾶτε;

Δὲν ἔχετε σεῖς μεγαλύτερη ἀξία ἀπ' αὐτά;

Καὶ ποιός ἀπὸ σᾶς, ὅσο καὶ ἂν φροντίζη,

μπορεῖ νὰ προσθέσῃ στὸ ἀνάστημά του

ἓνα πῆχυ;

Γιατί λοιπὸν μεριμνᾶτε γιὰ τὰ ἐνδύματα;

Καταμάθετε τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ

πῶς αὐξάνει· οὐ κοπιᾷ οὐδὲ νήθει·

29 λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι οὐδὲ Σολομῶν

ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ

περιεβάλετο ὡς ἓν τούτων.

Παρατηρῆστε τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ

πῶς αὐξάνουν· οὔτε κοπιᾷζουν,

οὔτε γνέθουν·

σᾶς θεβαιῶνω ὅμως, ὅτι οὔτε ὁ Σολομῶν

σ' ὄλη του τὴν δόξα δὲν ντύθηκε σὰν ἓνα

ἀπὸ αὐτά.

30 Εἰ δὲ τὸν χόρτον τοῦ ἀγροῦ,

σήμερον ὄντα

καὶ αὔριον εἰς κλίβανον θαλλόμενον,

ὁ Θεὸς οὕτως ἀμφιέννυσιν,

οὐ πολλῶ μᾶλλον ὑμᾶς, ὀλιγόπιστοι;

Καὶ ἂν τὸ χορτάρι τοῦ ἀγροῦ, ποῦ σήμερα

ὑπάρχει καὶ αὔριο τὸ ρίχνουν στή φωτιά,

ὁ Θεὸς τὸ ντύνει τόσο ὠραῖα,

δὲν θά ἐνδιαφερθῇ πολὺ περισσότερο

νά ντύση ἐσᾶς, ὀλιγόπιστοι;
 31 **Μ**ὴ οὖν μεριμνήσητε λέγοντες,
 τί φάγωμεν ἢ τί πίωμεν
 ἢ τί περιβαλώμεθα;

32 Πάντα γὰρ ταῦτα
 τὰ ἔθνη ἐπιζητεῖ·

Μὴ μεριμνᾶτε λοιπὸν καὶ μὴ λέετε,
 τί θὰ φᾶμε, ἢ τί θὰ πιοῦμε, ἢ τί θὰ ντυθοῦμε.
 Διότι ὅλα αὐτὰ τὰ ἐπιδιώκουν οἱ
 εἰδωλολάτρες.

οἶδε γὰρ ὁ Πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος
 ὅτι χρήζετε τούτων ἀπάντων.

Γνωρίζει ὁ Πατέρας σας ὁ οὐράνιος
 ὅτι ἔχετε ἀνάγκη ἀπ' ὅλα αὐτά.

33 Ζητεῖτε δὲ πρῶτον

τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ
 καὶ τὴν δικαιοσύνην Αὐτοῦ,
 καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν.

Νὰ ζητᾶτε πρῶτα τὴ βασιλεία τοῦ Θεοῦ
 καὶ τὴ δικαιοσύνη Του
 καὶ τότε ὅλα αὐτὰ θὰ σᾶς χορηγηθοῦν.

Σοφίας Σολομῶντος τό ἀνάγνωσμα.

3,1-9.

1 **Δ**ικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ
 καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος.

Οἱ εὐσεβεῖς προστατεύονται ἀπὸ τοῦ Θεοῦ
 καὶ κανεῖς δὲ θὰ τοὺς βλάψῃ.

2 ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι
 καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν

3 καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία, σύντριμμα·

Στά μάτια τῶν ἀσεβῶν φαίνονται ὅτι
πέθαναν· ὁ θάνατός τους θεωρεῖται
τιμωρία τους. Καί τό ὅτι ἔφυγαν ἀπ'
αὐτόν τόν κόσμο θεωρεῖται καταστροφή.

οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ.

Αὐτοὶ ὅμως ζοῦν στήν εἰρήνῃ τοῦ Θεοῦ.

4 Καί γάρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων

ἐάν κολασθῶσιν,

ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης·

Στά μάτια τῶν ἄλλων φαίνονται ὅτι

τιμωροῦνται, ἀλλά αὐτοὶ ἔχουν τή

βεβαιότητα πού τούς δίνει ἡ σταθερή τους

ἐλπίδα ὅτι θά ζήσουν αἰώνια.

5 καί ὀλίγα παιδευθέντες

μεγάλα εὐεργετηθήσονται.

Καί ἂν ὑπέφεραν γιά λίγο, πολύ θά

εὐεργετηθοῦν,

ἽΟτι ὁ Θεός ἐπέειρασεν αὐτούς

καί εὔρεν αὐτούς ἀξιούς ἐαυτοῦ·

γιατί ὁ Θεός τούς δοκίμασε καί τούς

βρῆκε ἀξιούς νά τούς πάρῃ μαζί Του.

6 ὡς χρυσόν ἐν χωνευτηρίῳ

ἐδοκίμασεν αὐτούς

Σάν χρυσάφι στό χωνευτήρι τούς

δοκίμασε

καί ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας

προσεδέξατο αὐτούς.

καί σάν θυσία ὀλοκαυτώματος τούς

καλοδέχτηκε.

7 Καί ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν

ἀναλάμψουσι

καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται·

Στό συγκεκριμένο χρόνο πού ὁ Θεός θά
δώσῃ τήν ἀνταμοιβή πού ἔχει νά δώσῃ
στούς εὐσεβεῖς, αὐτοί θά ἀναλάμψουν. Καί
σάν σπίδες θά τρέξουν καί θά
πυρπολήσουν τίς καλαμιές·

- 8 κρινουῖσιν ἔθνη καὶ κρατήσουσι λαῶν,
καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος
εἰς τοὺς αἰῶνας.

θά κρίνουν τά ἔθνη καί θά ἐξουσιάσουν
τούς λαούς καί ὁ Κύριος θά εἶναι ὁ
παντοτινός τους βασιλιάς.

- 9 Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ
συνήσουσιν ἀλήθειαν,
καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ
προσμενουῖσιν Αὐτῷ,

Αὐτοί πού ἔχουν στηρίξει τήν ἐμπιστοσύνη
τους σ' Αὐτόν, θά κατανοήσουν τήν
ἀλήθεια καί οἱ πιστοὶ Του θά τόν
προσμένουν μέ ἀγάπη,

ὅτι χάρις καὶ ἔλεος

ἐν τοῖς ὁσίοις Αὐτοῦ,

καὶ ἐπισκοπή ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς Αὐτοῦ.

γιατί χάρις καὶ ἀγάπη περιμένει τοὺς
ἐκλεκτούς Του.

* * *

ΓΙΑ ΟΣΟΥΣ ΘΕΛΟΥΝ ΝΑ ΖΗΣΟΥΝ
ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
ΚΑΙ ΝΑ ΣΥΜΒΑΛΟΥΝ
ΣΤΗ ΔΙΑΔΟΣΗ ΤΟΥ

11-7-2021

Πρός

τούς αδελφούς πού τραμάζουν
μπροστά στις δυσκολίες,
τούς κινδύνους και τούς πειρασμούς,
μέ τούς όποιους
δοκιμάζεται στις μέρες μας
ή ανθρωπότητα
και προς αυτούς πού θέλουν
νά τούς στηρίξουν στήν πίστη
του Ευαγγελίου του Χριστού
και νά συμβάλουν
στήν ειρήνη του κόσμου!
Ή ασφάλειά μας,
ή βεβαιότητα τής σωτηρίας μας
είναι ο Χριστός,
ο Νικητής του θανάτου,
ο Δημιουργός και Κυβερνήτης
του κόσμου!

Αδελφοί,
πιστέψετε στα λόγια του Χριστού
και στηριχτήτε πάνω Του.

Ζοῦμε μέσα σ' ἓνα κόσμο παραγμένο
και ανήσυχο.

Φόβος και ανασφάλεια κατακλύζουν και τρομάζουν τις ψυχές μας.

Απειλητικοί έχθροί, κίνδυνοι και απειλές πολέμου μᾶς κυκλώνουν από παντού και βοηθός σίγουρος κανείς! Κανένας άνθρωπος, ὅσο κι ἂν εἶναι δυνατός, δέν μπορεί νά μᾶς βοηθήσῃ. Κανείς ὄργανισμός δέν εἶναι σίγουρα σταθερός σύμμαχος. Κανένα μέσο, ὄπλο ἢ πλοῦτος δέ μᾶς χρησιμεύει σέ τίποτε. Εἴμαστε ἀπελπισμένοι. Βλέπομε μπροστά μας τόν ἔσχατο κίνδυνο.

Ὁ μόνος πού μπορεί νά μᾶς στηρίξει μέ τό δυνατό και παρήγορο λόγο Του, νά μᾶς χαρίσῃ ἀσφάλεια και σιγουριά, εἶναι ὁ παντοδύναμος Δημιουργός και κυβερνήτης τοῦ κόσμου, ὁ Κύριος και Θεός Ἰησοῦς Χριστός, ὁ Υἱός και Λόγος τοῦ Θεοῦ. Αὐτόν ἔστειλε ὁ Πατέρας στόν κόσμο Σωτῆρα! Αὐτός καλεῖ κάθε ἄνθρωπο, νά πιστέψῃ τό λόγο Του και νά Τόν ἀκολουθήσῃ!

Αὐτός εἶναι ὁ μόνος πού ἀγαπᾷ τούς ἀνθρώπους, χωρίς κανένα συμφέρον, ἀκόμη και αὐτούς πού Τόν ἀρνοῦνται και Τόν πολεμοῦν! Ὁ μόνος πού και θέλει και μπορεί νά μᾶς προστατέψῃ! Ὁ μόνος πού μπορεί νά μᾶς χαρίσῃ, νά μᾶς μεταδώσῃ τή δική Του εἰρήνη! Νά μᾶς χορτάσῃ μέ τή δική Του χάρα και ἀνάπαυση. Νά μᾶς βεβαιώσῃ ὅτι εἴμαστε ἀσφαλισμένοι γιά τό αἰώνιο μέλλον μας κοντά Του. Αὐτός εἶναι ἡ πηγή!

Αὐτός, τήν ὠρισμένην ἡμέρα καί ὥρα, θά ἔρθη στήν ἔνδοξη Δευτέρα Παρουσία Του νά μᾶς παραλάβῃ, γιά νά ζοῦμε καί νά βασιλεύουμε μαζί Του εἰς τούς αἰῶνες, ὡς βασιλεῖς καί ἱεροὶ λειτουργοὶ καί συμμετοχοὶ τῆς δόξας Του.

Αὐτός λοιπόν, ὁ Σωτήρας μας, μᾶς καλεῖ νά ποῦμε στούς ἄλλους γύρω μας, συγγενεῖς καί γνωστούς, ἐχθρούς καί φίλους, νά μή φοβοῦνται, νά χαίρωνται καί νά εἰρηνεύουν! Αὐτά ἀκριβῶς εἶναι τά μηνύματα τῆς Ἀναστάσεώς Του.

Ἡ σφραγίδα πού μᾶς βεβαιώνει γιά τήν ἀλήθεια Του εἶναι ὁ Σταυρός καί ἡ Ἀνάστασή Του!

Ὅποιος συνδέεται μαζί Του μέ πίστη ζωντανή, ζεῖ ἀπό τώρα τή χαρά, τήν εἰρήνην καί τή βεβαιότητα τῆς αἰώνιας Βασιλείας Του παροῦσα, μυστική, ζωντανή πραγματικότητα μέσα στήν ψυχή του.

- Ὁ Ἄγγελος πού ἀποκύλισε τήν πλάκα, γιά νά δοῦν οἱ τρομαγμένες Μυροφόρες πώς ὁ τάφος τοῦ Χριστοῦ ἦταν ἀδειανός, τούς εἶπε: «Μή φοβεῖσθε ὑμεῖς!» (Ματθ. 28,5).

- Ἀμέσως μετά ἀπό λίγο συνάντησαν τόν ἴδιο τόν Ἀναστάντα Κύριο καί ἄκουσαν ἀπό τό στόμα Του τό «Χαίρετε!» Εἶναι τό

μήνυμα τῆς χαρᾶς πού ἔσβησε τή λύπη τῆς κατάρας τῆς Εὐας!

- Τό ἴδιο βράδυ ὁ Χριστός ἦλθε στό ἀνώγαιο πού ἦταν κλειδαμπαρωμένοι οἱ Μαθητές Του, «στάθηκε ἀνάμεσά τους καί τούς εἶπε:

Εἰρήνη ὑμῖν!

τί τεταραγμένοι ἐστέ,

καί διατί διαλογισμοὶ

ἀναβαίνουσιν ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν;»

(Λουκ. 24,36-37).

- Καί ὁ τελευταῖος λόγος Του πρὸς τούς Μαθητές, ὅταν τούς συνάντησε στή Γαλιλαία, στό ραντεβού πού τούς εἶχε ὀρίσει πρὶν ἀπό τό Πάθος, ἦταν ὁ ἐξῆς:

«Ὁ Θεός Μοῦ ἔδωσε ὅλη τήν ἐξουσία
στόν οὐρανό καί στή γῆ.

Πηγαίετε λοιπόν καί διδάξετε σ' ὅλα τά ἔθνη, βαφτίζοντάς τους στό ὄνομα τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί διδάξετε τους νά τηροῦν ὅλες τίς ἐντολές πού σᾶς ἔδωσα.

Κι ἐγὼ θά εἶμαι μαζί σας πάντα,

ὡς τή συντέλεια τοῦ κόσμου». Ἀμήν.

(Ματθ. 28, 18-20).

Ποιὸς χριστιανὸς πού πιστεύει πραγματικά στό Χριστό, τό Νικητὴ τοῦ θανάτου καί τοῦ Διαβόλου, τόν Παντοδύναμο Κτίστη καί Δημιουργό καί Ἀνακαινιστὴ τοῦ σύμπαντος, μπορεῖ νά φοβᾶται ὕστερα ἀπό τέ-

τοιες διαθεβαιώσεις για τήν παντοδύναμη παρουσία Του στόν κόσμο καί στή ζωή μας;

Ἄς Τόν πλησιάσωμε καί ἄς ἀφιερωθοῦμε σ' Αὐτόν, μέ εἰλικρινῆ πίστη, ἀδελφοί!

Καί ὅταν πλημμυρίσουν μέσα μας τά δῶρα Του, ἡ ἀφοβία, ἡ χαρά καί εἰρήνη, ἡ πίστη καί ἡ ἐλπίδα ὅτι Τόν περιμένομε «Ἐρχόμενον κρῖναι ζῶντας καί νεκρούς», τότε «ἄς στηριξώμε τούς ἀδελφούς μας» μέ τή δική μας ἐμπειρική βεβαιότητα!

Τότε θα ἔρθη στήν ψυχή καί στή ζωή τοῦ καθενός μας ὁ Χριστός, «ἡ εἰρήνη, ἡ πάντα νοῦν ὑπερέχουσα», ἡ ἀσφάλεια καί ἡ χαρά!

Τότε θά μπορούμε νά ἐλπίσουμε σέ ἓνα καλύτερο αὔριο γιά μᾶς καί τά παιδιά μας! Γιατί ὁ Χριστός θά εἶναι ἡ ζωή μας!

ΨΑΛΜΟΣ ΙΑ' 11 [12]

Εἰς τό τέλος, ὑπέρ τῆς ὀγδόης
ψαλμός τῷ Δαυίδ.

Ἡ ἀρχή τοῦ ψαλμοῦ

**«Σῶσον με, Κύριε,
ὅτι ἐκλέλοιπεν ὄσιος»,**
Ὁ Νέος Ἀδάμ προσεύχεται καί
ἐρμηνεύει τή θέση τοῦ εὐσεβοῦς μέσα
στόν παρόντα κόσμο τῆς ἀσεβείας. Ὁ

πιστός πού ζεῖ πολεμούμενος ανάμεσα
 σέ ψεύτες καί δόλιους ἀνθρώπους κα-
 ταφέυγει στό Θεό προσευχόμενος:
 Στό λόγο Σου τόν ἀψευδῆ
 ἐπίστεψα, Θεέ μου.
 Σῶσε με γιατί χάνομαι!
 οἱ ψεύτες μέ κυκλώνουν!

«Ὁ Ζιγαβηνός ἐρμηνεύει τό «ὑπέρ τῆς
 ὀγδόης» ὅτι εἶναι δέησις νά ἔλθῃ ἡ ὀγδοή
 ἡμέρα, ἐκείνη ἡ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ
 Χριστοῦ, γιά νά γίνῃ ἐκδίκησις τῶν ὑπό τοῦ
 Διαβόλου τυραννουμένων ἀνθρώπων καί δε-
 δουλωμένων εἰς τήν ἁμαρτίαν» (Τρ.)

Ὁ Δαβίδ συνέταξε τόν ψαλμό ἢ ὅταν
 διωκόμενος ἀπό τό Σαούλ καί τόν πρόδωσαν σ'
 αὐτόν οἱ Ζιφαῖοι, Α' Βασιλ. 23,19. 26,1, ἢ κα-
 τά τή συνομωσία τοῦ Ἀβεσαλώμ, ὅταν ὁ σύμ-
 βουλός του Ἀχιτόφελ προσεχώρησε στους συ-
 νομότες, Β' Βασιλ. 15,11 – 19,1.

στ. 1-5

Ἡ δέηση γιά σωτηρία καί τό παράπο-
 νο - ἡ πικρία - τοῦ Μεσσία γιά τά «χειίλη
 τά δόλια».

Σῶσε με, Κύριε, δέομαι,
 ὅσιος δέν ὑπάρχει
 στόν κόσμο, πού νά σέβεται

τό Ἅγιο Ὄνομά Σου.
 Χάθηκε κι ἡ ἀλήθεια
 ἀπ' τὰ χεῖλη τῶν ἀνθρώπων!
 3 Καθένας μόνο ψέματα
 λέει στό διπλανό του.
 Δόλια τὰ χεῖλη τῆς καρδιᾶς
 κι ὅλο ψέματα λέει.
 4 ὦ Κύριε, ἀφάνισε
 τὰ χεῖλη τῆς ἀπάτης,
 τίς γλῶσσες πού ἀλαζονικά
 μεγάλα λόγια λένε!
 5 Καυχῶνται γιά τή γλώσσα τους:
 «Γλώσσα μου δόξα νᾶχης!
 Δικά μου εἶναι τὰ χεῖλη μου,
 ποιός μᾶς ἐξουσιάζει;»

στίχ. 6-7

Ἡ ἀπάντηση τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Θεός

ἀποκρίνεται στήν προσευχή μας,
 εἶναι ἀληθινός καί βέβαιος.

6 «Ταλαιπωροῦνται οἱ φτωχοί,
 οἱ πένητες στενάζουν!
 Εἶναι καιρός νά σηκωθῶ-
 λέει ὁ Θεός ὁ ἴδιος-
 νά ἐργαστῶ γιά χάρη τους
 ἕναν οἶκο σωτηρίας,

ἐκεῖ νά παρουσιαστῶ
 νά δοῦν τή δύναμή Μου!»
 Ἦ Ὅλοι οἱ λόγοι τοῦ Θεοῦ
 εἶναι ἀγνοί, καθάριοι,
 σάν τό ἀσῆμι στή φωτιά
 ἐφταδοκιμασμένο!

Στίχοι 8-9:

Ὁ πιστός

ἀναπαύεται μέ τήν προσευχή!

8 Κι ὅπως τό εἶπες, Κύριε,
 Ἐσύ θά μᾶς φυλάξης,
 θά μᾶς τηρήσης ἀβλαβεῖς
 ἀπ' τή γενηά ἐτούτη
 κι ἀκόμη πέρα ἀπ' αὐτή,
 σέ ὅλους τούς αἰῶνες.
 9 Γιατί τριγύρω περπατοῦν
 ἄνομοι, μᾶς κυκλώνουν,
 μά Ἐσύ, ἀπό τά ὕψη Σου
 ἐποπτεύεις τούς ἀνθρώπους!

ΨΑΛΜΟΣ ΔΒ΄ 32 [33]

15-6-14

Δαυίδ.

«**Ἄ**γαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ·
 τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις!»

Άσατε Αὐτῷ ᾄσμα καινόν,
καλῶς ψάλατε ἐν ἀλαλαγμῷ.

«**Ε**ν Αὐτῷ εὐφρανθήσεται ἡ καρδία ἡμῶν
καί ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ Αὐτοῦ
ἠλπίσαμεν.

Γένοιτο, **Κύριε**, τό ἔλεός Σου ἐφ' ἡμᾶς,
καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπί Σέ. (Στίχοι 21-22)

«Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ»

Διδαχή πού φωτίζει τήν πίστη.

Δοξολογία πρὸς τό Θεό

πού μέ τό Λόγο Του ἐδημιούργησε
καί κυβερνᾷ τόν κόσμο.

Ἔσεῖς, τά πιστά τέκνα τοῦ Λαοῦ τοῦ
Θεοῦ, πρέπει νά πανηγυρίζετε χαρούμενοι
καί νά δοξολογῆτε τό Θεό, γιά τή σωτηρία
πού σᾶς χαρίζει!

«Ἄνθρωποι εὐλαβεῖς καί θεοφοβούμενοι,
ἰδοῦ ποῖος εἶναι ὁ προστάτης σας!

Ἄγαλλιᾶσθε λοιπόν ἐν Κυρίῳ!

Ἄντί ἐπιφωνημάτων τρόμου καί πανικοῦ,
εἰς τό στόμα σας πρέπει αἴνεσις πρὸς τόν
κραταιόν καί δυνατόν Κύριον!» (Τρεμπέλας)

Οί δικαιοί ἀγάλλονται ἐπειδή ὁ παντοδύναμος Λόγος τοῦ Θεοῦ φωτίζει καί στηρίζει τόν κόσμον καί κυβερνᾷ τά ἔθνη καί τό Λαό Του. Ἡ σωτηρία ὀφείλεται στόν παντοδύναμο Λόγο τοῦ Θεοῦ.

Ἡ δοξολογία πηγάζει ἀπό τήν εὐγνωμοσύνη τοῦ Λαοῦ τοῦ Ἰσραήλ πρὸς τό Θεό του, πού τόν προστατεύει κατὰ τήν ἱστορική πορεία του καί τόν σώζει ἀπό τούς ἐχθρούς του.

Στό βάθος ὅμως τοῦ ψαλμοῦ οἱ Πατέρες βλέπουν τόν Μονογενή Υἱό καί Λόγο τοῦ Θεοῦ, στόν ὁποῖον ἀνήκει ἡ δοξολογία καί τό «καινόν ἄσμα» γιά τό λυτρωτικό ἔργο Του.

Ὁ Ψαλμός ἀρμόζει σέ κάθε χριστιανό, πού λυτώνεται ἀπό τούς νοητούς ἐχθρούς καί χαίρεται γιά τή σωτηρία του.

Τό Πνεῦμα τό Ἅγιο πού λαλεῖ διά τοῦ στόματος τοῦ προφήτου πού συνδέτει τόν ψαλμό, καλεῖ τούς δίκαιους, τούς εὐσεβεῖς νά εὐφραίνωνται κοντά στό Θεό καί νά τόν ὑμνήσουν μέ «καινόν ἄσμα», καινούργιο τραγοῦδι, διότι ὁ Θεός τούς προστατεύει καί δικαιοῦνται νά στηρίζωνται στόν παντοδύναμο Λόγο Του, μέ τόν ὁποῖο κυβερνᾷ τόν κόσμον.

Προοίμιο στίχ.1-3

Ὁ ψαλμωδός καλεῖ τούς δίκαιους
νά ὑμνήσουν τό Θεό!

¹ Εὐφραίνεστε, οἱ δίκαιοι
στόν Κύριο καί Θεό μας!

Οἱ τίμιοι τόν Κύριο
ἀρμόζει νά ὑμνοῦνε.

² Δοξολογεῖτε τό Θεό
κρούοντας τήν κιθάρα,
ψάλετε μέ δεκάχορδο
ψαλτήρι στό Θεό μας.

³ «Ἄσμα καινό» νά ψάλετε,
ἕνα καινούριο ἄσμα!
Ψάλτε μ' ἀλαλαγμούς χαρᾶς
καλά συντονισμένους.

Τό κύριον σῶμα τοῦ ψαλμοῦ

Στίχοι 4-19

Οἱ λόγοι γιά τούς ὁποίους μποροῦν οἱ δίκαιοι νά
ὑμνοῦν καί νά ἐμπιστεύωνται τό Θεό, νά εἶναι
ἀσφαλεῖς καί χαρούμενοι κοντά Του:

Μερος πρῶτο

Στίχ. 4 -11

Ὁ λόγος Του (ἡ βουλή Του, τό θέλημά Του), δη-
μιούργησε τόν κόσμον καί κυβερνᾷ τούς λαούς,
εἶναι παντοδύναμος, σταθερός καί αἰώνιος.

4 Ὁ λόγος Του εἶναι σωστός,
τά ἔργα Του ἀλήθεια.

5 Ἀγαπᾶ νά δίνη ἔλεος
καί δίκαια νά κρίνη!
Γεμίζει ἡ ἀγάπη Του
τή γῆ ἀπ' ἄκρη σ' ἄκρη.

6 Στό λόγο Του οἱ οὐρανοί
εἶναι στερεωμένοι,
ἡ δύναμή τους στήν πνοή
βρίσκεται τοῦ Κυρίου.
Τῆς θάλασσας τά ὕδατα
σάν σέ ἀσκούς συνάγει
καί ἐναποθηκεύει τα
στ' ὠκεανοῦ τά βάθη.

8 Ἄς Τόν φοβᾶται ὅλ' ἡ γῆ
τόν Κύριο καί Θεό της!
Σ' Αὐτόν μπροστά ἄς τρέμουνε
ὅσοι τήν κατοικοῦνε.

9 Αὐτός, μόνο μέ λόγο Του
εἶπε καί γίναν ὅλα!
Μέ τή δική Του προσταγή
χτιστήκανε τά πάντα.

10 Αὐτός τῶν εἰδωλολατρῶν
προθέσεις ματαιώνει,
ἀνατρέπει λογισμούς λαῶν
ἀρχόντων ἀποφάσεις.

11 Μά ἡ δική Του ἡ βουλή
αἰώνια παραμένει

τά μυστικά Του σχέδια
κάθε γενιά φωτίζουν.

Μέρος δεύτερον

Στίχ. 12-19

Μακάριο είναι τό ἔθνος τοῦ Ἰσραήλ,
πού ὁ παντογνώστης Θεός τό προστατεύει,
γιατί δέ σώζεται κανείς μέ μόνη τή δύναμή του, ὅσο
μεγάλη κι ἄν εἶναι.

Μόνο ὁ Θεός σώζει, μέ τή δύναμή Του, ἀπό τό θά-
νατο!

12 Τό ἔθνος πού τόν Κύριο
γνωρίζει, γιά Θεό του
ὄντως εἶναι μακάριο!
Λαός εὐλογημένος!
πού τόν ἐδιάλεξ' ὁ Θεός
νάναι δικός Του κληρῶς.

13 Ἀπό τόν οὐρανό ὁ Θεός
ἐπιβλέπει τούς ἀνθρώπους!
Ἀπό ἐκεῖ πού κατοικεῖ,
κανείς δέν Τοῦ διαφεύγει.

14 Ἀπ' τόν οὐράνιο πύργο Του
ὄλους τούς ἐπιβλέπει,
αὐτούς πού κατοικοῦν στήν γῆ,
γνωρίζει τό τί κάνουν!

15 Αὐτός, πού μόνος, τίς καρδιές
ἔπλασε τῶν ἀνθρώπων,

κατανοεῖ τα ἔργα τους
τούς μυστικούς τούς στόχους.

16 Ὁ βασιλιάς δέν σώζεται
ἀπ' τόν πολύ στρατό του,
μέ τήν πολλή του δύναμη
γίγαντας δέν γλυτώνει.

17 Τό ἄλογο εἶν' ἀνήμπορο
νά σώσει τόν ἵππέα
καί μόνη της ἡ δύναμη
ἀγωνιστή δέ σώζει.

18 Τά μάτια ὅμως τοῦ Θεοῦ
σ' αὐτούς πού Τόν φοβοῦνται!
Σ' ἐκείνους πού ἐλπίζουνε
στό ἔλεός Του, βλέπουν

19 νά τρέξη ἀπό τό θάνατο
νά σώση τή ζωή τους
πάνω στήν ὥρα τοῦ λιμοῦ
τροφή νά τούς προσφέρη.

Ἐπίλογος Στίχ. 20-22

Διακήρυξη πίστεως καί ἐλπίδος
στό ἔλεός τοῦ Θεοῦ καί παράκληση στό Θεό: Θά
ἐλπίζωμε στόν Κύριο,
γιατί εἶναι ὁ ὑπερασπιστής μας!
«Ἄς ἔλθῃ, Κύριε, σέ μᾶς πάνω τό ἔλεός Σου,
ὅπως ἐλπίζωμε σέ Σέ, τόν Κύριο τοῦ ἐλέους!»

20 Πιστή πάντα στον Κύριο
θά μένη ἡ ψυχὴ μας,
γιατ' εἶναι Αὐτός ὁ βοηθός
καί ὑπερασπιστής μας.

21 Κοντά Του θά εὐφραίνεται
πάντοτε ἡ καρδιά μας,
καί πάντα θά ἐλπίζουμε
στό ἅγιο Ὄνομά Του.

22 Ἄς ἔλθῃ, Κύριε, σέ μᾶς
πάνω, τό ἔλεός Σου,
ὅπως ἐλπίζουμε σέ Σέ
τόν Κύριο τοῦ ἐλέους.

Ἀνάλυση τοῦ ψαλμοῦ: Προοίμιο στίχ.1-3

Οἱ δικαιοὶ καλοῦνται νά ὑμνοῦν τό Θεό
καί νά εἶναι ἀσφαλεῖς καί χαρούμενοι κοντά
Του.

Μέρος πρῶτο

Στίχοι 4 – 19

Ὁ λόγος Του (ἡ βουλή Του, τό θέλημά Του),
πού δημιούργησε τόν κόσμον καί κυβερνᾷ
τούς λαούς εἶναι παντοδύναμος, σταθερός
καί αἰώνιος.

Στίχοι 4 – 11

Γιά ποιούς λόγους μποροῦν οἱ δίκαιοι
νά ἐμπιστεύωνται τό Θεό καί νά εἶναι
ἀσφαλεῖς καί χαρούμενοι κοντά Του.
Ὁ λόγος Του (ἡ βουλή Του, τό θέλημά Του)
εἶναι παντοδύναμος, σταθερός καί αἰώνιος.
Μέ τό Λόγο Του δημιούργησε τόν κόσμο
καί κυβερνᾷ τούς λαούς

Μέρος δεύτερον**Στίχ. 12-19**

Μακάριο εἶναι τό ἔθνος τοῦ Ἰσραήλ,
πού ὁ παντογνώστης Θεός τό προστατεύει,
γιατί δέ σώζεται κανείς μέ μόνη τή δύναμή
του, ὅσο μεγάλη κι ἂν εἶναι.
Μόνο ὁ Θεός σώζει, μέ τή δική Του δύναμή
Του, ἀπό τό θάνατο!

Ἐπίλογος Στίχ. 20-22

Διακήρυξη πίστεως καί ἐλπίδος
στό ἔλεός τοῦ Θεοῦ καί προσευχή:
Θά ἐλπίζωμε στόν Κύριο,
γιατί εἶναι ὁ ὑπερασπιστής μας!
«Ἄς ἔλθῃ, Κύριε, σέ μᾶς πάνω τό ἔλεός Σου,
ὅπως ἐλπίζωμε σέ Σέ, τόν Κύριο τοῦ ἐλέους!»

Ἐννοια τοῦ ψαλμοῦ:

**«Ο ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΟΣ
ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ**

ΠΟΥ ΕΔΗΜΟΥΡΓΗΣΕ ΚΑΙ ΚΥΒΕΡΝΑ
 ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ
 ΕΠΙΒΛΕΠΕΙ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΕΙ
 ΤΟΥΣ ΕΥΣΕΒΕΙΣ»

Οί εὐσεβείς ἐλπίζουν

στήν πρόνοια καί προστασία

τοῦ Παντεπόπτη καί Παντοδύναμου Θεοῦ!

«Ἅγιος Ἰσχυρός!».

Ἡ μεσσιακή προσδοκία.

Τό ἔλεος, «ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καί Πατρός»
 ἐκφράστηκε μέ τήν ἀποστολή τοῦ Υἱοῦ Του
 στόν κόσμο γιά τή σωτηρία τῶν ἀνθρώπων.

Ὁ Ψαλμός εἶναι ὕμνος στό Λόγο τοῦ Θεοῦ
 καί προφητεύει τήν προσδοκία τοῦ ἐλέους
 τοῦ Θεοῦ, πού θά δοθῇ στούς ἀνθρώπους μέ
 τήν ἐνανθρώπηση τοῦ Θεοῦ Λόγου.

(Ἦμνος εἶναι καί ὁ ἐπόμενος ψαλμός)

Ὁ παντοδύναμος Λόγος τοῦ Θεοῦ χτίζει καί
 στηρίζει τόν κόσμο, κατευδύνει τήν ἱστορία
 καί κυβερνᾷ τά Ἕθνη καί τό Λαό Του
 Διακήρυξη τῆς πίστεως στό Θεό, πού πηγάζει
 ἀπό τήν ἱστορική ἐμπειρία τοῦ Λαοῦ
 Του, ὅτι ὁ Θεός τόν προστατεύει καί τόν σώ-
 ζει ἀπό τούς ἐχθρούς του. Πρόσκληση τῶν
 πιστῶν νά εὐφραίνωνται κοντά Του, γιατί
 Αὐτός μέ τό λόγο Του ἐδημιούργησε τόν

κόσμο και μέ τή βουλή Του κατευθύνει τήν ιστορία.

Ὁμολογία - τῆς στάσεως πού τηροῦν οἱ εὐσεβεῖς ἔναντι τοῦ Θεοῦ.

Θέμα τοῦ ψαλμοῦ:

«Ἕμνος στό Θεό Δημιουργό και κύριο τῆς ιστορίας» Κ

«Ἕμνος τῶν λυτρωμένων πρὸς τό Θεό πού πιστεύουν και πού στό ἔλεός Του στηρίζουν τίς ἐλπίδες τους και τήν ὑπομονή τους» Κ Π

Κατά τόν Τρεμπέλα

«οἱ Νύσσης Γρηγόριος και Κύριλλος παρετήρησαν ὅτι ὁ ψαλμός ἀναφέρεται εἰς τιμήν και δόξαν τοῦ Χριστοῦ» και συνοψίζουν τό νόημα τοῦ ψαλμοῦ στή φράση:

«Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι ἐν Κυρίῳ,
τῶ ἐξ οὐρανοῦ ἐπί τήν γῆν ἐλθόντι,
ὡς τοῦ παντός ἐπιστατοῦντι
και ἐξ οὐκ ὄντος τό πᾶν
εἰς τό εἶναι παραγαγόντι».

Προσευχή κατάλληλη γιά τό χριστιανό, ὁ ὁποῖος λυτρώνεται ἀπό τούς νοητούς ἐχθρούς πού ἐπιβουλεύονται τή σωτηρία του.

ΨΑΛΜΟΣ ΛΓ' 33 [34]

Τῷ Δαυΐδ, ὅποτε ἀλλοίωσεν τό πρόσωπον αὐτοῦ
ἐναντίον Ἀβιμέλεχ καί ἀπέλυσεν αὐτόν καί
ἀπῆλθεν.

π Κ. Π: Ἐξομολόγησι, δοξολογία πίστεως
Ἕμνος

(Ἕμνος εἶναι καί ὁ προηγούμενος ψαλμός)

² Θά εὐλογῶ τόν Κύριο
σέ ὅλη τή ζωή μου,
πάντα θά ᾄχω στό στόμα μου
τή δοξολόγησή Του.

³ Μόνο στόν Κύριο κοντά
θά δοξαστῇ ἡ ζωή μου!
οἱ πρᾶοι ἄς τ' ἀκούσουνε
νά παρηγορηθοῦνε.

⁴ Ἐλᾶτε νά ὑμνήσωμε
τή δόξα τοῦ Θεοῦ μας
κι ὅλοι μαζί νά ὑψώσωμε
τό θεῖο ὄνομά Του.

⁵ Ἐγώ Τόν παρακάλεσα
κι Ἐκεῖνος μου ἀπεκρίθη
κι ἀπ' ὅλα μου τά βάσανα
ἤλθε κι ἐλύτρωσέ με.

⁶ Τρέξτε σ' Αὐτόν νά δῆτε φῶς,
τρέξτε νά φωτιστῆτε

θά λάμψετε στά πρόσωπα
καί δέν θά ντροπιαστῆτε.

7 Κάθε φτωχός πού ἔκραξε
στόν Κύριο, εἰσακούστη!
Ἄπ' ὅλα του τά βάσανα
τόν γλύτωσε ὁ Θεός μας!

8 Ἄγγελοι θά κυκλώσουνε
αὐτούς πού Τόν φοβοῦνται,
στράτευμα θά παραταχτῆ,
γιά νά τούς διασώσουν.

9 Γευτῆτε γιά νά μάθετε!
Χρηστός εἶν' ὁ Θεός μας!
Μακάριος ὁ ἄνθρωπος
πού στό Θεό ἐλπίζει!

10 Τόν Κύριο νά φοβώσαστε
ὅλοι οἱ Ἅγιοί Του!
Δέν ἔχουν ἔλειψη καμιὰ
αὐτοὶ πού Τόν φοβοῦνται.

11 Πλούσιοι φτωχύναν καί πεινοῦν!
Μά ὅσοι Τόν ζητοῦνε
ἔχουνε ὅλα τ' ἀγαθά·
τίποτε δέν τούς λείπει!

Διάψαλμα.

12 Τρέξτε παιδιά, κι ἀκούστε με,
τρέξτε νά διδαχτῆτε·
πῶς νά φοβᾶστε τό Θεό
ἐγώ θά σᾶς διδάξω.

13 Ποιὸς τὴν ζωὴ τὴν ἀγαπᾶ
καὶ θέλει νὰ τὴ ζήσει;
Ποιὸς θέλει οἱ ἡμέρες του,
νὰ εἶν' εὐτυχησμένες;

14 Σταμάτησε τὴ γλῶσσα σου
νὰ χύνη τό φαρμάκι
καὶ φύλαξε τὰ χεῖλη σου
νὰ μὴ μλοῦνε δόλια.

15 Ξέκοψε ἀπ' τό κακό
καὶ κᾶνε καλωσῦνες,
μέ ὄλες τίς δυνάμεις σου
ζήταγε τὴν εἰρήνη.

16 Τά μάτια Του ἔχει ὁ Θεός
στούς δίκαιους στραμμένα
κι ἔχει τ' αὐτιά Του ἀνοιχτά
πάντα στὴ δέησή τους.

17 Μά τοῦ Θεοῦ τό πρόσωπο
γυρεύει τούς κακούργους
νὰ ἐξαλείψει ἀπὸ τὴ γῆ
καὶ τὴν ἀνάμνησή τους.

18 Προτοῦ τελειώσουν οἱ πιστοί
στό Θεό τὴν προσευχή τους,
τούς ἔχει ἀκούσει ὁ Κύριος
κι ἔχει τίς θλίψεις διώξει!

19 Ὁ Κύριος εἶναι κοντά
στούς ἀποθαρρυσμένους
καὶ σώζει ὅσους ἔχουνε

πνεῦμα ταπεινωμένο.

20 Θλίψεις πολλές οἱ δίκαιοι
ἔχουνε στή ζωή τους
μ' ἀπ' ὅλα τους τά βάσανα
ὁ Κύριος τοὺς σώζει.

21 Ὁ Κύριος περιφρουρεῖ
ὅλη τὴν ὑπαρξή τους
κανένα ἀπό τό σῶμα τους
κόκκαλο δέν θά σπάσει.

«Ἦνα ἡ Γραφή πληρωθῆ, ὅσπου οὐ συντριβή-
σεται ἀπ' Αὐτοῦ» (Ἰω. 19,36)

22 Μά ὁ θάνατος τῶν ἀσεβῶν
μέ βάσανα θά ἔλθῃ!

[Τό Ἑβραϊκό κείμενο λέει:

ἡ ἴδια ἡ κακία του
τὸν ἀσεβῆ σκοτώνει]

Ὅσοι μισοῦν τὸν εὐσεβῆ
Θά ἐξολοθρευτοῦνε!

23 Τούς ἐκλεχτούς Του ὁ Θεὸς
δούλους Του θά λυτρώσῃ
καὶ δέν θ' ἀπογοητευτοῦν
ὅσοι σ' Αὐτὸν ἐλπίζουν.